

Τα Παιδια του Πειραια

Απ' το παράθυρό μου στέλνω
ένα, δύο και τρία και τέσσερα φιλιά
που φτάνουν στο λιμάνι
ένα και δύο και τρία και τέσσερα πουλιά.
Πώς θα θελα να είχα
ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά
που σαν θα μεγαλώσουν όλα
να γίνουν λεβέντες για χάρη του Πειραιά.

Όσο κι αν ψάξω, δεν βρίσκω άλλο λιμάνι
τρελή να μ' έχει κάνει, απο τον Πειραιά.
Οταν βραδιάζει, τραγούδια μ' αραδιάζει
και τις πενιές του αλλάζει, γεμίζει από παιδιά.

Από την πόρτα μου σα βγω
δεν υπάρχει κανείς που να μην τον αγαπώ.
Και σαν το βράδυ κοιμηθώ
ξέρω πως, ξέρω πως, πως θα τον ονειρευτώ.
Πετράδια βάζω στο λαιμό
και μια χά- και μια χά- και μια χάντρα φυλακτό
γιατί τα βράδια καρτερώ, στο λιμάνι σαν βγω
κάποιον άγνωστο να βρω.

Όσο κι αν ψάξω, δεν βρίσκω άλλο λιμάνι
τρελή να μ' έχει κάνει, απο τον Πειραιά.
Οταν βραδιάζει, τραγούδια μ' αραδιάζει
και τις πενιές του αλλάζει, γεμίζει από παιδιά.

Πώς θα θελα να είχα
ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά.